

Име и презиме, односно назив организације и институције: СЕДНИЦА СВИХ СУДИЈА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У КРАГУЈЕВЦУ

Контакт телефон: 034/332-028

Е-пошта: uprava@kg.ap.sud.rs

Назив документа на који упућујете предлоге и сугестије: Радни текст амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије

Датум: 9. фебруар 2018. год.

1. Општи коментари и сугестије у односу на Радни текст

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: I Су-8-8/18
Дана: 2. 2. 2018. године
К р а г у ј е в а ц

ЗАКЉУЧЦИ СА СЕДНИЦЕ СВИХ СУДИЈА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У КРАГУЈЕВЦУ ОД 02.02.2018. ГОДИНЕ НА РАДНИ ТЕКСТ АМАНДМАНА МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ НА УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На седници свих судија Апелационог суда у Крагујевцу одржаној дана 02. фебруара 2018. године расправљано је о тексту амандмана Министарства правде Републике Србије на Устав Републике Србије који су објављени 22. јануара 2018. године.

Једногласно је закључено да се предложеним решењима из амандмана доводи у питање остваривање независности судија и судства као једног од основних начела владавине права, и да се ради о таквим недостацима који се не могу редиговати (прерадити и уредити), па је закључено да се предложи повлачење из процедуре Радног текста Амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије.

У преговорима о приступању Републике Србије са Европском унијом Акционим планом за поглавље 23, у делу који се односи на правосуђе и независност правосуђа Република Србија се поред осталог обавезала на усвајање Устава и са њим усклађених правосудних закона којима се, имајући у виду препоруке Венецијанске комисије и европске стандарде,

1. обезбеђују независност правосуђа, од политичког утицаја,
2. максимално ограничава утицај законодавне и извршне власти у поступку одабира, предлагања, избора, премештаја и престанка функције судија, председника судова и јавних тужилаца,

3. гарантује улазак у правосудни систем заснован на објективним критеријумима, правичним процедурама одабира отвореним за све кандидате одговарајућих квалификација,
4. ојачава улога Високог савета судства и Државног већа тужилаца, њихов састав би требао да буде мешовит, без учешћа Народне скупштине, изузев њене искључиво деклараторне улоге, и
5. да органи законодавне или извршне власти не би требало да имају овлашћење да контролишу или надгледају рад правосуђа.

На седници свих судија Апелационог суда је констатовано да приликом израде амандмана нису узете у обзир обавезе које је преузела Република Србија из Акционог плана за поглавље 23, нити су коришћени стандарди у овој области из многобројних међународних документа усвојених од стране релевантних тела.

Озбиљни приговори су упућени на амандмане који се односе на састав Високог савета судства, избор Председника Високог савета судства и на Рад и одлучивање Високог савета судства, према којима;

1. Високи савет судства чини десет чланова: пет судија које бирају судије и пет истакнутих правника које бира Народна скупштина,
2. Председник Високог савета судства бира се међу члановима савета који нису судије,
3. Високи савет судства доноси одлуке гласовима најмање шест чланова савета или гласовима најмање пет чланова савета међу којима је и глас председника Високог савета судства, на седници на којој је присутно најмање седам чланова савета.

Са предложеним саставом Високог савета судства у потпуности је доведена у сумњу гаранција независности овог органа, с обзиром да је избор пет чланова и председника Високог савета судства, чији је глас одлучујући када је број гласова једнак, у надлежности Народне скупштине, чиме би законодавна власт и политичка воља скупштинске већине потпуно управљала Високим саветом судства, приликом одлучивања о свим питањима из његове надлежности, а посебно којима се гарантује самосталност и независност судова и судија, као што је избор, разрешење, дисциплинска одговорност, материјални положај, па се не може говорити о независном или самосталном правосудном органу.

С предњим у вези од значаја је истаћи какав је састав Високих савета судства Републике Словеније и Републике Хрватске, која је последња приступила Европској унији;

Тако је чланом 124. став 5. Устава Републике Хрватске прописано,

„Државно судбено вијеће има једанаест чланова, а чине га седам судија, два свеучилишна професора правних наука и два саборска заступника, од којих један из редова опозиције“, а

Члан 131. Устава Републике Словеније, прописује

„Судски савјет састоји се од једанаест чланова. Пет чланова бира Народна скупштина на предлог председника Републике, од универзитетских професора права, адвоката и других правника, док шест чланова бирају између себе судије који трајно врше судијску функцију. Председника бирају чланови савета међу собом“.

Озбиљни приговори се упућују на амандман број 4 у делу којим је прописано да за судију у законом одређеним судовима који имају искључиво првостепену надлежност може бити изабрано само лице које је окончало посебну обуку у институцији за обуку у правосуђу основаној законом.

Став је судија Апелационог суда да се са предложеним амандманом врши дискриминација судијских помоћника, у односу на лица која су окончала посебну обуку, јер велики број судијских помоћника тај посао обавља више година и помажу судијама у раду, израђују нацрте одлука, анализирају судску праксу и обављају друге послове у складу са Законом о уређењу судова и Судским пословником, због чега се основано очекује да буду сврстани у категорију кандидата са највише права да буду изабрани за судије.

У односу на непреместивост судија очигледно је да су одредбе важећег Устава знатно строже када је у питању могућност премештаја судија, него што је то реч у предлогу из амандмана број 4.

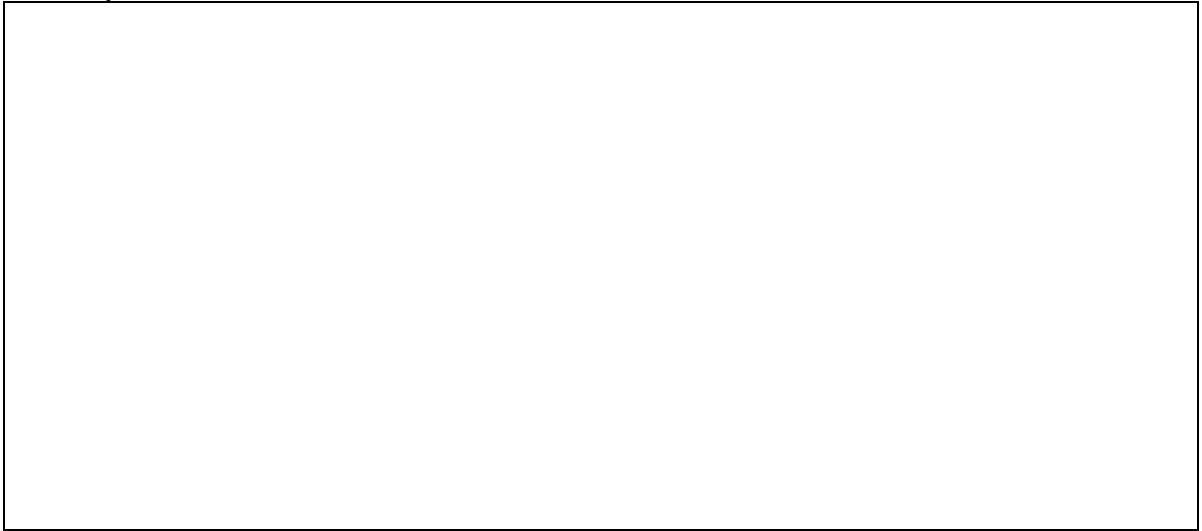
Устав Републике Србије у члану 150. предвиђа да „судија има право да врши судијску функцију у суду за који је изабран и само уз своју сагласност може бити премештен или упућен у други суд. У случају укидања суда или претежног дела надлежности суда за који је изабран, судија изузетно може без своје сагласности бити трајно премештен или упућен у други суд, у складу са законом“, док је амандманом предвиђена знатно већа могућност за премештај судија, односно код сваког преуређења судског система, тако да свака промена судског система може бити искоришћена за премештај судија чиме се такође стварају услови да се политички утиче на правосуђе у Србији.

У вези надлежности Високог савета судства амандманима је предвиђено да у области финансирања Високи савет има само право да предлаже влади план средстава за рад судова. Став је судија Апелационог суда да судски буџет треба да у целости пређе у надлежност Високог савета судства, с обзиром да је то европски стандард судске независности, јер се само на тај начин обезбеђује материјална независност судске гране власти, а што је предуслов за остваривање пуне независности судства.

Предложеним амандманима је предвиђена и могућност да министар надлежан за правосуђе, може да покрене дисциплински поступак и поступак за разрешење судија и председника судова.

Важећим Законом о судијама је прописано да дисциплински поступак према судији и поступак разрешења може иницирати сваки грађанин, али је покретање дисциплинског поступка у искључивој надлежности Дисциплинског тужиоца, док поступак разрешења покреће Високи савет судства. Овакавим предлогом, да представник друге - извршне власти (министар правде) покреће дисциплински поступак и поступак за разрешење судија и председника судова је у директној супротности са Уставом Републике Србије, према коме уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, при чему је судска власт независна.

2. Конкретан део Радног текста чију измену предлагете и Ваш предлог за измену

3. Образложење упућеног предлога за измену Радног текста

